

SENTÈNCIA de 16 d'abril de 2003

**Reconeixement del deute: concepte.- Transacció en un
procediment administratiu: incompetència
de la jurisdicció civil**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Esteve M.G. en reclamació de la quantitat de 11.145.731 Pta. amb els interessos legals corresponent, en concepte d'un contracte privat de reconeixement de deute.

II.- El Sr. Esteve M.G. no va comparèixer i per sentència de data 29 de març del 2000 l'Honorable Tribunal de Batlles va condemnar el mateix, en rebel·lia processal, a pagar a la CASS la quantitat reclamada amb els interessos legals. El Sr. Esteve M.G. va interposar recurs d'apel·lació contra dita sentència, el qual fou resolt per sentència de data de 26 d'abril del 2001, en el sentit d'estimar el recurs i de declarar la nul·litat de les actuacions i de la sentència recorreguda amb la subseqüent retroacció de les actuacions al tràmit processal de citació de les parts per la Batllia per a l'escolta de la demanda.

III.- El Sr. Esteve M.G. va plantejar les excepcions de cosa jutjada, d'incompetència de jurisdicció i de prescripció, i sobre el fons es va oposar a la demanda de la CASS, contestant que mai s'ha establert cap contracte privat entre les parts.

IV.- Per sentència de data 11 de setembre del 2002, l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, va estimar l'excepció de manca de competència de la jurisdicció civil i desestimar la demanda de la CASS, sense fer especial imposició de costes processals.

V.- Contra aquesta resolució la CASS ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- A conseqüència d'una denuncia de dos assalariats del Sr. Esteve M.G., la CASS va reclamar a aquest darrer, la quantitat de 11.145.731 Pta. en concepte de cotitzacions no satisfetes. Tot negant haver efectuat mai cap mancança en relació a les seves obligacions patronals, el Sr. Esteve M.G. va proposar de regularitzar la situació, mitjançant el pagament immediat de la quantitat de 2.797.099 Pta. i la resta per 48 pagaments mensuals i consecutius a raó de 173.929,83 Pta. Per carta de data 9 d'octubre de 1997, el Consell d'Administració de la CASS va acceptar les condicions del Sr. Esteve M.G. el qual no va complir el seu compromís. La CASS va presentar contra el Sr. Esteve M.G., una demanda d'execució per via administrativa, la qual fou desestimada per Aute de la sala administrativa d'aquest Tribunal Superior, de data 6 d'abril de 1998, que va declarar la prescripció del dret de l'entitat parapública a exigir el pagament de determinades cotitzacions del Sr. Esteve M.G.

II.- La CASS considera que la carta del dia 10 de setembre de 1997 en la qual el Sr. Esteve M.G. va acceptar el pagament de les quantitats reclamades, segons modalitats determinades, constitueix un contracte privat de reconeixement de deute; per tant, al seu parer, la jurisdicció civil és la competent pel coneixement de la present acció contractual de reclamació de quantitat.

III.- Resulta de la lectura de la carta del dia 10 de setembre de 1997, enviada pel lletrat del Sr. Esteve M.G. a la CASS, que en el contingut de la mateixa no consta cap reconeixement de deute, sinó que contestant a l'expedient incoat per comunicat del 20 d'agost de 1997, tot negant tota responsabilitat en els fets que li són imputats, que són relatius a certes irregularitats en el pagament de cotitzacions socials, el Sr. Esteve M.G. va fer la proposta, per evitar procediments litigiosos, de pagar voluntàriament les quantitats reclamades per la CASS, segons modalitats particulars, a condició que l'expedient es quedés sense efecte. Es tracta doncs, no d'un contracte privat, sinó d'una proposta de transacció d'un procediment administratiu iniciat en el marc de l'activitat parapública de la CASS. Malgrat els esforços de la part recurrent per

establir un eventual caràcter civil a l'acord intervingut entre les parts, és patent que no es pot deslliurar el conveni de la seva causa, que és l'execució d'un acte administratiu sota certes condicions, ço que li conferís un caràcter exclusivament administratiu, atributiu de competència a la jurisdicció administrativa per aplicació de les disposicions de l'article 39 de la Llei Qualificada de la Justícia.

IV.- En conseqüència s'ha de desestimar el recurs de la CASS i confirmar la sentència impugnada en tots els seus extrems.

V.- Les circumstàncies particulars de l'afer imposa de no fer especial condemna en costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la CASS; confirmar la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 11 de setembre del 2002, en totes les seves disposicions; **sense fer** especial imposició de costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-